

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-01-46139 מדינת ישראל נ'
טביב

הכרעת דין

1
2
3 בכתב האישום שהוגש בחודש דצמבר 2013 הואשם הנאשם בעבירות של איומים וניסיון תקיפה
4 אותן ביצע לפי הנטען ביום 16.9.13 בשעת בוקר, כלפי המתלונן שהינו פקח עירייה. לפי כתב האישום
5 חנה הנאשם את רכבו באופן חלקי על המדרכה וחסם את המעבר. כאשר פנה אליו הפקח קילל
6 הנאשם את הפקח המתלונן, ואף אמר לו שיהרוג אותו. המתלונן נעמד מול רכבו של הנאשם כדי
7 לרשום דו"ח ואז ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן על ידי כך שנכנס לרכבו ונסע במהירות לכיוונו,
8 עד שבמזל ברח המתלונן הצדה ונעמד מאחורי עמוד של תמרור. המתלונן צעק לנאשם שימתין עד
9 שתגיע ניידת שהזמין, אך הנאשם המשיך בנסיעתו וברח מהמקום.

10
11 העדויות העיקריות הן כמובן עדותו של המתלונן מחד גיסא ועדותו של הנאשם מאידך גיסא.
12 עיקר עדותו של המתלונן היא זו שגובשה לכתב האישום, כפי שפורט לעיל.
13 עיקר עדותו של הנאשם הוא שלמעשה מדובר כאן באי הבנה: המתלונן, שהתנכל לנאשם גם בעבר,
14 התכוון לרשום דו"ח לנאשם, הסובל כיתר תושבי השכונה ממצוקת החניה. כיוון שהתקופה היתה
15 תקופת התשובה שלפני יום כיפור, ניגש הנאשם אל המתלונן וידו מושטת ללחיצת יד. המתלונן פירש
16 את התנועה שלא כהלכה, נבהל ושלף גז מדמיע ואז נכנס הנאשם לרכבו תוך חילופי דברים קשים,
17 והחל בנסיעה. הנאשם טוען שכאשר שילב הילוך ברכב האוטומטי שלו "קפץ" הרכב כפי שקורה לא
18 פעם, ואז סטה לכביש והחל בנסיעתו. כיוון שכך, ברור שהמתלונן טועה כאשר סובר הוא שהנאשם
19 התכוון לדרוס אותו. הנאשם אף מוסיף וטוען שהמתלונן עמד בכלל בצדו הימני של הרכב ולא לפניו.

20
21 ענייננו בגרסה מול גרסה, אך דומני שזיכוי של הנאשם בתיק זה אינו נעוץ דווקא בהערכת מהימנות
22 של גרסת המתלונן אל מול גרסת הנאשם. בהלכת חליווה, ע"פ 5019/09 משנת 2013, צוין כי מחדלי
23 חקירה אינם מובילים בהכרח לזיכוי נאשם, אלא יש לבחון אם בעטיים עולה חשש כי קופחה הגנת
24 הנאשם. בחינה זו נעשית בהינתן מכלל הראיות הרלוונטי. כאשר המשטרה חוקרת תלונה ומתברר
25 כי הכרעה תתבסס על "גרסה מול גרסה", וכאשר יש עדים ישירים לאירוע – המשטרה חייבת לחקור
26 אותם ככל שהדבר אינו כרוך במאמץ בלתי סביר. הימנעות מזימון ומחקירה של עדים בנסיבות אלו
27 עלולה לעלות כדי מחדל חקירתי של ממש המקפח את זכות הנאשם למשפט הוגן ומצדיק זיכוי. על
28 קביעות אלה חזר ביהמ"ש העליון לא פעם וראו למשל ע"פ 8754/13 סעדה נ' מ"י (2014).

30
31 אמרות אלו יפות הן למקרה דנן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-01-46139-01 מדינת ישראל נ'
טביב

1 כבר בהודעתו וביתר שאת גם בעימות, ציין הנאשם כי נכח במקום פקח נוסף "פקח של קקי של
2 כלבים", שהגיע בשלב שטרם החל בנסיעה – משמע, בעיצומו של אירוע, וכאשר נכח במעשה החמור
3 הנטען של נסיעה שהיה בה ניסיון דריסה. גם המתלונן עצמו העיד על קיומו של פקח כזה, אך אמר
4 שאינו יודע את שמו.
5 קל היה ביותר למשטרה, ולו בשיחת טלפון לעיריית ת"א, לברר את פרטי זהותו של אותו פקח שעשה
6 את עבודתו ברחובו של הנאשם בשעה ידועה ותחומה היטב. המשטרה לא ביצעה מאמץ זה, אלא
7 בשלב מאוחר הרבה יותר ובאופן חלקי ולא מספק – החוקר התקשר למתלונן לשאול על פרטי הפקח
8 הנוסף והמתלונן אמר שאינו יודע את פרטיו ואינו יכול להשיגם (תשובה שיש בה כדי להתמיה, גם
9 אם הפקחים הללו עובדים במחלקות שונות).

10

11 ענייננו אפוא בליבתה של הלכת חליוה. מדובר בעד אובייקטיבי, חיצוני לאירוע, שהזדמן בעיצומו,
12 ושניתן היה לאתרו בקלות לצורך חקירה. אפשר, שהעומס המוטל על חוקרי המשטרה מחייב אותם
13 לתעדף פעולות וחקירות מסוגים שונים, ואפשר גם שחקירה זו לא היתה בראש מעייניהם. אולם, גם
14 אם בתעדוף מסוג זה אין שום פסול, לא ניתן להשלים עם מצב שבגין תעדוף שכזה, תינזק בצורה כל
15 כך חמורה האפשרות להגנת הנאשם. תעדוף מסוג זה אמור להתבטא גם בכך שהמדינה תמחל על
16 זכותה להעמיד לדין נאשם שכזה.

17

18 לפיכך, מזכה אני את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, על בסיס הנזק הראייתי החמור שאיננו
19 בר תיקון.

20

21 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי.

22

23

24

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ה, 16/02/2015 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

25